

Чија је наша геј парада

Пише: Владимир Недељковић
среда, 22 септембар 2010 21:19

На српској јавној и политичкој сцени ствари се очигледно циклично понављају, или спирално, с тим што спирала збивања бива све ужа. Како је територија Србије све мања и под сталном претњом даљег смањивања, стиче се утисак да се и учесталост осцилација даљег пропадања убрзала.

Наравно, као и много пута до сада, није реч само о мењању граница, већ и о све тежим психо-социјалним недаћама са којима се суочавамо, а једна од њих је и подизање тензије у вези са предстојећом геј парадом.

Чинећи многе уступке ЕУ и међународној заједници уопште, чији је врхунац пристанак на измену изворне резолуције о Косову и Метохији поднете Генералној скупштини УН, тренутна власт у Србији ће бити принуђена да се наново консултује са „светом“, али сада по питању спровођења људских права и заштите разних етничких и сексуалних мањинских група.

Ситуација се додатно компликује чињеницом да овог пута нема „затворених телефонских седница“, већ ће поступци власти бити на проби и то у директном супротстављању народу на улици, па се поставља питање какве би могле бити последице таквог међусобног суочавања.

Под окриљем права за које се залажу земље које нам нису наклоњене и које подржавају независност Косова, а сада жустро подржавају и одржавање геј параде, несумњиво је да ће власт у Србији, од истих тих држава добити „потпуну подршку“...

Чија је наша геј парада

Пише: Владимир Недељковић
среда, 22 септембар 2010 21:19

Наиме, вишак сервилности према западу мораће да буде надокнађен репресалијама на унутрашњем државном плану.

То представља логичан поступак власти како би ова у очима јавности оставила утисак да је и даље способна да независно доноси одлуке и самостално спроводи политичке циљеве за које се залаже, те да није спремна на уступке сопственом народу уколико се они окарактеришу као „недемократски и рушилачки“.

Под окриљем права за које се залажу земље које нам нису наклоњене и које подржавају независност Косова, а сада жустро подржавају и одржавање геј параде, несумњиво је да ће власт у Србији, од истих тих држава добити „потпуну подршку“ да се суочи са „назадним“ народом Србије, не искључујући и могућност њиховог активног учешћа.

Судећи по сексуалном опредељењу једног од носилаца последњих ултиматума нашој земљи уочи подношења резолуције Уједињеним нацијама Гвида Вестервелера [\[1\]](#), те сумњи у погледу опредељења министра спољних послова Велике Британије Вилијама Хејга,

[\[2\]](#)
[1](#)
као и изјава амбасадора Велике Британије у Србији Вилијама Вордсворта

[\[3\]](#)
, није тешко закључити одакле ће подршка доћи. Бојим се да је власт својом доказаном неспособношћу да се одупре досадашњим притисцима саму себе обавезала на то да ову подршку безрезервно прихвати, продубљујући тако безизлазност како сопствене, тако и опште ситуације.

Власт у Србији се пред странцима представља као напредна, пуна разумевања и увек спремна да некеме изађе у сусрет – како би се показала приврженост „новим“ вредностима у односу на „заостали“ народ.

Власт у Србији се пред странцима представља као напредна, пуна разумевања и увек спремна да некеме изађе у сусрет – како би се показала приврженост „новим“ вредностима у односу на „заостали“ народ.

Чија је наша геј парада

Пише: Владимир Недељковић
среда, 22 септембар 2010 21:19

У Србији каква је она данас, најављена геј парада бива оспоравана од већине становништва и поводом јавног изражавања сексуалних склоности јавност се дели на власт, збирно са декларисаним сексуалним мањинама, и на већину која им стоји насупрот.

Са жељом и обавезом да се „добронамерни савети наших европских пријатеља“ ипак остваре, власт ће морати на њих потврдно да одговори, те ће како би опстала и сопственом народу доказала да још увек располаже „монополом на употребу силе“, бити принуђена да 10. октобра ту физичку силу употреби против властитог народа.

Истовремено, да би се створена напетост ублажила и показало како целокупни српски народ ипак није неразуман, медији ће – исто као и прошле године – све оне коју су против парадирања макар и из најрационалнијих разлога и овог пута назвати „фашистима“, „нацистима“, „екстремистима“ и ко зна каквим све пажљиво бираним именима, само зато што се противе масовном јавном интимизирању припадника истог пола.

И тако ће опет у исти кош бити стрпани прави екстремисти и „обични“ националисти и патриоте који су имали ту несрећу да се само због тога што се и даље залажу за целовитост земље нађу под ударом „добронамерника“. Јер је, ето, испало да се сексуална опредељеност и љубав према отаџбини своде на исту категорију на основу „љубави“ која се у оба случаја помиње.

Ипак, чињенице су сасвим другачије. Могући протести који се ових дана у медијима најављују – уколико до њих дође – сигурно неће бити само због питања права сексуалних мањина, већ ће бити и одраз општег незадовољства у народу садашњом политиком. У том смислу свођење проблема на црно-бела тумачења – „за“ и „против“ геј параде, није сасвим на месту јер се ту заправо ради о повећавајућем јазу између народа

Чија је наша геј парада

Пише: Владимир Недељковић
среда, 22 септембар 2010 21:19

који све мање верује у претпостављени државни поредак и власти која ни сама више није сигурна да ли треба да служи народу или обрнуто. На новонасталом процепу највећи губитник ће изнова бити српски народ, по ко зна који пут унижен само зато што и даље држи до начела и вредности у које верује, а у синтагми „парада поноса“ последњу реч не разуме онако како се то од њега очекује, већ на начин на који је то вековима уназад чинио.

Остаје питање зашто онда власт, коју и поред све теже социјалне и економске беде још увек – ко зна којим чудом и пуком срећом – не оптерећују велики штрајкови и грађанска непослушност каква је виђана у време Милошевићевог режима, на овај начин гура „прст у око народу“ залажући се за поменути скуп. А при томе је и те како свесна могућих друштвених потреса и опасности од нереди који не би били искључиво отпор „идејама дугиних боја“, већ и бунт изазван осећајем институционалног губитка државе, а што би на концу могло довести и до смене власти.

Могући протести који се ових дана у медијима најављују сигурно неће бити само због питања права сексуалних мањина, већ ће бити и одраз општег незадовољства у народу садашњом политиком.

Да такав сценарио представља реалну опасност, потврђује и број од око пет хиљада припадника полиције, колико их је најављено за ту „прилику“ [4], па се и одговор некако сам намеће. Знају и они да од свег тог парадирања могу имати само политичке штете, али тренутна власт више није у стању да самостално одлучује, већ то чини под спољним притиском – за шта је у највећој мери сама крива. Стога они при доношењу коначне одлуке о геј паради, за разлику од прошле године, овог пута неће имати слободу избора. Да ли Запад при томе рачуна на нове „непотрошене“ снаге којима треба отворити простор, или пак на – за даље уступке спремне – досадашње играче на политичкој сцени Србије, остаје да се види после 10. октобра 2010. године.

[1] <http://www.vesti-online.com/Vesti/Svet/82742/Vestervele-ozenio-decka>

[2] <http://www.kurir-info.rs/planeta/vilijam-hejg-nisam-gej-48357.php>

Чија је наша геј парада

Пише: Владимир Недељковић
среда, 22 септембар 2010 21:19

[3] [http://www.mondo.rs/s148815/Hronika_i_Drustvo/Vordsvort- Moze_gej_parada_i_ove_godine.html](http://www.mondo.rs/s148815/Hronika_i_Drustvo/Vordsvort-Moze_gej_parada_i_ove_godine.html)

[4] <http://www.srbijanet.rs/vesti/drustvo/62482-paradu-ce-obezbedjivati-5000-policaajaca-hiljade-se-spremaju-da-je-osujete.html>

Додатак,

Увидом у до сада пристигле коментаре на текст који сам написао, и могућношћу да будем погрешно интерпретиран, те да би расправа могла даље да се развије у нежељеном правцу, тј. позиву на било какву врсту насиља, налазим за сходно да текст допуним сопственим коментаром.

Није ми била намера да било чија сексуална опредељења негирам или да их изврнем било каквом руглу, већ само да скренем пажњу на политичку инструментализацију читаве ствари као и на то да поменута геј парада може довести до обостраног насиља на улицама, што Србији никако и никада не треба.

Даље сматрам да свако има право да држи до свог опредељења, али да тиме не треба да оптерећује друге.

Проблем права сексуалних мањина не може бити решен на улици. Он мора бити институционално решен. То значи да тај „један дан“ ни у каквој мери неће поправити положај припадника ЛГБТ популације, јер колико већ 11. октобра неко опет може бити претучен на улици.

Држава и судство морају да нађу начин да насиље трајно спрече ко год да је у питању, подједнако и над мањином и над већином, јер је очигледно да се и једни и други сматрају на неки начин угрожени и прозвани. И они који параду подржавају, као и они који се са њом не слажу.

Чија је наша геј парада

Пише: Владимир Недељковић
среда, 22 септембар 2010 21:19

То се не постиже подизањем тензија, већ образовањем, обостраним разумевањем, повећаним слухом за проблеме, могуће фрустрације и осећај повређености других, неинсистирањем на исправности једностраних ставова, већ трајним, смиреним и рационалним настојањем државе да живот у Србији учини бољим за све њене становнике.

Чињеница је да права ЛГБТ популације нису у толикој мери угрожена како се то у јавности представља.

Њени припадници имају потпуно иста права пред законом као и они који тој групацији не припадају, а појединачни случајеви насиља су питања за суд, а не за улицу.

Према томе, нема потребе износити своје идеје у вези са овим питањем "Парадом поноса", већ у разговору са представницима власти од које ионако имају потпуну подршку. Завршио бих тиме да, државу не треба додатно, насилним путем оптерећивати и доводити је пред „свршен чин“, кад смо ионако већ у изузетно тешком положају на међународној сцени.